

РЕШЕНИЕ

№ 24792

гр. София, 18.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3600** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.268 ДОПК. Образувано е по жалба на „Рив Комерс София“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място] чрез управителя на дружеството Р. Ч., срещу Решение № ПИ -86/27.03.2025г., издадено от директора на ТД на НАП - С.. В жалбата е изразено несъгласие с мотивите на директора в оспореното решение, конкретно на стр.11, че липсват доказателства за достоверна дата на договора за цесия, тъй като същият бил представен с нотариална заверка на подписа и депозиран в деловодството на Столична община на дата 26.07.2023г., като същият е породил своето действие и считано от тази дата плащанията са извършвани към цесионера. Изразено е и несъгласие, с приетото, че договорните отношения между Столична община и Р. К. С. не допускат прехвърляне на вземането, за което се позовава на чл. 117 от ЗОП и не било необходимо съгласието на длъжника. Молбата към кмета за становище по цесията касаела само външната страна на документа и становището на длъжника можело да бъде във връзка с допуснати технически грешки и неясноти в документа, в посочените съдебни решения не бил представен договорът за цесия, а в настоящият казус договорът бил наличен, прилага като административна практика Решение № ПИ-217/15.06.2023г., което счита постановено по идентичен казус.

Ответникът - директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., чрез юрк. Й., оспори жалбата изцяло и иска от съда да отхвърли същата. Позова се на справка за свързани лица между управителя на дружеството-жалбоподател и на "Веслец груп" ЕООД, сключили договор за цесия. Публичният изпълнител, съгласно Глава 21а от ДОПК е длъжен, при постъпване на уведомление от бюджетен разпоредител за предстоящо плащане, да извърши

проверка за наличие и липса на задължения на съответното дружество и след като установи, че има задължения, да наложи обезпечителни мерки. Неналагането на такива, при наличие на задължения, би означавало, публичният изпълнител да приеме, че дружеството няма задължения и може свободно да получава вземания от бюджетни разпоредители по обществени поръчки. В постъпилите уведомления от Общината не е вписано, че върху вземането има тежести, въпреки че в самото уведомление има дори предвиден такъв реквизит. След като Общината не признава, че вземането има тежест, то няма как и НАП да счете, че вземането съответно е прехвърлено. Счита договарянето за цесия за неуспешен опит дружеството да не плаща задълженията си, а същевременно да участва в обществени поръчки. Претендира също, че този договор е сключен между свързани лица по смисъла на ДОПК. След като публичният изпълнител е наложил обезпечителните мерки, изпълнявайки задълженията си по Глава 21а от ДОПК, не е издал разпореждане на изпълнение на запорно съобщение, и по никакъв начин не е нареждал на Общината да превежда суми, Общината абсолютно доброволно и самоинициативно е превела тези пари на НАП. Към момента всичките обжалвани обезпечителни мерки са отменени. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото ведно с доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Решението на директора е издадено на дата 28.03.2025г., а жалбата до съда е от дата 01.04.2025г., с оглед на което е в срок, жалбата е и процесуално допустима, предвид разпореденото с решението на директора - на основание чл.268, ал.1 ДОПК.

По фактите:

С оспореното по делото Решение №86/27.03.2025г., директорът на ТД на НАП - С., се е произнесъл по жалби на дружеството срещу Постановления с изх. №С240022-022-0109309/13.11.2024 г., №С240022-022-0111368/18.11.2024 г. и №С240022-022-0115858/28.11.2024 г. за налагане на обезпечителни мерки, а именно:

1.С Постановление с изх. №С240022-022-0109309/13.11.2024 г., издадено от публичен изпълнител във връзка с изискуеми публични задължения на дружеството в размер на 10 171,65 лв., формирани от задължения по Ревизионен акт № Р-2221724001372 и декларация по ЗДДС, е наложен запор на вземане на трето задължено лице - Столична община по уведомление от 12.11.2024г. и с основание за плащане на документ от 28.10.2024г. за сумата от 312лв. Посоченото постановление е връчено на дата 28.11.2024г. на дружеството.

2.С второ Постановление с изх. №С240022-022-0111368/18.11.2024 г., издадено от публичен изпълнител и във връзка с изискуеми публични задължения на дружеството в размер на 10 193,93 лв., е наложен запор на вземане от трето задължено лице - Столична община, по Уведомление с №9438438/15.11.2024 г. и основание за плащане документ с №[ЕГН]/04.11.2024 г. за сумата от 341.56 лв. Постановлението е връчено по електронен път на „Рив Комерс София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на 04.12.2024 г.

3.С Постановление с изх. №0240022-022-0115858/28.11.2024 г., издадено от публичен изпълнител и във връзка с изискуеми публични задължения на дружеството в размер на 10 227.51 лв., е наложен запор на вземане от трето задължено лице - Столична община, във връзка с Уведомление с №9579504/27.11.2024 г. и с основание за плащане документ с №[ЕГН]/06.11.2024 г. за сумата от 890.22 лв. Постановлението е връчено по електронен път на „Рив Комерс София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на 04.12.2024 г.

С оспореното по делото решение директорът е обсъдил и приел както законосъобразност на постановленията, така и на извършените въз основа на постановленията последващи действия по налагане на обезпеченията, в това число, че поради погасяване на публичните задължения, с разпореджания от март 2025г. обезпеченията са отменени и изпълнителното дело, по което са издадени постановленията – 25167614/2025г., е прекратено.

Правният спор по делото е концентриран върху законосъобразното налагане на обезпечения на вземане от третото лице – Столична община за задължения на жалбоподателя. По този въпрос в мотивите на решението ответникът е приел, че при издаването и на трите постановления не са нарушени изисквания на закона – издадени са от компетентен орган, съдържат всички изискуеми реквизити по чл.196, ал.1-9ДОПК, спазване на приложимите изисквания по чл.195, ал.3, т.2 ДОПК, размера на обезпеченията като съответен на задълженията, необходимост от налагането им. Взето е и предвид, че по отношение на дружеството е имало активно ревизионно производство с очакван размер на установяване на вземанията 90 233,47лв. , а към момента на преценка на определяне на имущественото състояние, публичният изпълнител не разполага с информация за наличностите по банкови сметки на дружеството, такива доказателства не били предоставени и от оспорващия. При обсъждане на чл.198, ал. ДОПК, т.2 – налагане на обезпечения на вземане на длъжника във връзка с чл.202 ДОПК , в конкретния случай е публичният изпълнител правилно счел, че имало признание по смисъла на чл.230, ал.2 ДОПК от страна на Столична община в качеството на трето задължено лице въз основа на уведомленията от 12.11.2024г., 15.11.2024г. и 27.11.2024г. , по която причина и във връзка с чл.230, ал.2 АПК (вземането е ликвидно и изискуемо, когато е признато) приема, че правилно публичният изпълнител е наложил заповест за вземането от трето лице. Също посочва, че обезпеченията са наложени на етап предварителни обезпечения, изпълнително дело е образувано едва през 2025г. , публичният изпълнител не е разпоредил на Столична община да преведе по сметка на принудителното изпълнение заповестите суми с обжалваните постановления, а тя по своя инициатива предприела действие.

Органът се е позовал и на задължението по чл. 182а, ал.1 ДОПК на разпоредителите с бюджет и на лицата по 5 и чл.6 от Закона за обществените поръчки да уведомяват НАП за сключването на договор над 10 000лв. , от своя страна и на проверките от страна на агенцията по чл.182в ДОПК, съответно задължението за плащане по чл.182б, ал.1 и ал.2 ДОПК само след потвърждение от НАП и в зависимост от предприетите действия по налагане на заповест и /или изпълнение върху съответните вземания на изпълнителя или правоимащото лице. В случая след извършената проверка въз основа на уведомленията от Столична община, публичният изпълнител според мотивите на решението на ответника, правилно констатирал, че е налице обезпечителна нужда, а неналагането на заповест върху вземането на длъжника би означавало потвърждение към Столична община, че лицето няма задължения.

По твърденията пред ответника за цесия от 18.07.2023г. на процесните вземания от Столична община, в мотивите на оспореното решение ответникът посочва, че договорът за цесия е неформален договор, при който носителят на едно вземане го отстъпва на друго лице, вземането преминава от момента на сключване на договора за цесия, а правото на цесионера се утвърждава в момента на съобщаването на длъжника за цесионният договор. По приложения към жалбата по административен ред договор за цесия от 18.07.2023г. е прието, че не се установява която и да е от предпоставките по чл.181, ал.1 ГПК за да се приеме, че същият се ползва с достоверна дата, а представеното с жалбата уведомление от дата 26.07.2023г. до Столична община не доказвало по несъмнен начин съществуването на договора за цесия към момента на издаване на постановленията, респективно достоверността на датата на сключването му. Изложен е и

аргумент, че нямало данни договорните отношения между "Рив Комерс София" ЕООД. и Столична община да допускали прехвърляне на вземания, индиция в тази насока било съдържанието на уведомителното писмо от "Рив Комерс София" ЕООД до Столична община ,в която управителят на дружеството искал одобрение за сключването на договор за цесия, нямало доказателства да е налице съгласие, нито са представени договорите между Столична община и „Р. К. С.“. Изложени са и твърдения, че собственикът и управителят на дружествата „Рив Комерс София“ ЕООД. и „В. Г.“ са съответно майка и син. Отбелязано е, че дружеството периодично депозирало жалба срещу постановления с основно възражение прехвърляне на вземането, но същите били оставени без уважение – цитират се решенията на АССГ по адм.д. 158/2020г., 653/2020г. и по 149/2020г.

По тези съображения, с оспореното по делото решение жалбата на дружеството срещу трите постановления е оставена без уважение като неоснователна. Пред съда е прието единствено извлечение за родствената връзка между В. И. И., управител на „Веслец Груп“ ЕООД и Р. Ч. – управител на „Рив Комерс София“ ЕООД.

Правна преценка на съда:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в изискващата се писмена форма, съдържа обосновани фактически и правни съображения, постановено е при правилно приложение на материалния закон относно преценката за законосъобразност на постановленията на публичния изпълнител.

Видно от договора за цесия, сключен на 18.07.2023г. между двете дружества и за сумата от 4 317,80лв. вземане на оспорващия от Столична община, сключен с нотариална заверка на подписа на 19.07.2023г., е отправено писмо от 26.07.2023г. до кмета на Столична община, с което се иска “да изразите становище по така представената цесия и в случай, че не възразите, моля да преведете сумата за гаранция за изпълнение на договора и всички последващи разплащания и преводи по сметка на „Веслец Груп“ ЕООД“.

По административната преписка са представени цитираните по-горе уведомления от ИС „Разплащания със публични средства“ за плащане от Столична община – Приложение 18 към чл.20, ал.3 съдържащо и разпореждане за предприемане на незабавни действия спрямо „Рив Комерс София“ ЕООД от Министерство на финансите. Приетото в решението на ответника, че е висящо ревизионно производство, също се установява по делото – от постановление за налагане на обезпечителни мерки от 17.05.2024г. , издадено на основание чл.121 ал.1 ДОПК във връзка с възложена ревизия на "Рив Комерс София" ЕООД и очакван размер на задължението общо 31018,67лв., представени са и данни за ревизираното лице – статистически годишни данни, справки за притежавани активи в публични регистри. Представени са и последващи постановления за обезпечения чрез запор на вземания от трето лице – Столична община, от м.12.2024г., които не са предмет на спор по делото.

Видно от договора за цесия, вземането от Столична община в размер на в размер на 4 317,80лв. е прехвърлено от "Рив Комерс София" ЕООД. като цедент на „В. груп“ като цесионер срещу цена от 4 317,80лв. , въз основа на сключен договор за заем, като видно от чл.6 цесионерът се е задължил да плати цената в размер и срокове, уговорени в „настоящия договор“, съответно в договора за цесия няма уговорени срокове, предвид на което задължението за плащане е без срок, т.е. неясно, неизпълнимо и поради това съдът формира извод, че страните по договора за цесия, не са желали постигането на правните му последици – най-общо размяната на договорените настращии престации.

Действително съществува неяснота на договореностите между „Рив комерс София“ ЕООД. и

Столична община, а освен изложеното, възраженията за изпълнение на вземането вместо на новия кредитор на трето лице, равностойно на изпълнение на стария кредитор - цесионерът по договора цесия, са въпроси, които могат да бъдат отнесени единствено към Столична община като възложител по обществена поръчка от изпълнителя по същата. В производството по обезпечаване на публичните задължения са относими единствено въпроси, свързани със съществуването на вземането от третото лице на данъчния субект и съществуването на предвидено в закона основание за налагането на обезпечения.

В случая в мотивите на трите постановления са посочени конкретни актове, от които произтичат задълженията, които се обезпечават, обсъдени по горе – ревизионен акт и декларации. Съществуването на ликвидно и изискуемо задължение, подлежащо на обезпечаване, не е спорно по делото. Съдът приема за основателни аргументите за необходимост от налагане на обезпечения – висящото ревизионно производство срещу дружеството с очаквани задължения в размер над 30 х.лв., както и данните за имущественото му състояние.

Освен това, с процесните три постановления са наложени обезпечения на задължения по ревизионен акт от 11.10.2024г. – акт с предварителна изпълняемост съгласно чл.126 ДОПК, и по данъчни декларации от 14.10.2024г. и от 13.11.2024г. Обезпеченията са наложени на основание чл.200 ДОПК и чл.202, ал.2 във връзка с чл.195, ал.1-ал.3 ДОПК и за сума над 10х. лв. Аргумент за затруднено събиране на задължението е висящото ревизионно производство – с очакван размер на задължението над 30х. лв. и данните за имущественото състояние на дружеството – не притежава движимо и недвижимо имущество – видно от мотивите на постановлението от 17.05.2024г. Без данни за друго, то правилно към датите на издаване на трите постановления – 28.11.2024г,18.11.2024г. и 13.11.2024г., публичният изпълнител е направил преценка, че ще се затрудни събирането на установено и изискуемо вземане, посочено във всяко от тях.

Съгласно чл.200 ДОПК, заповор върху вземане се налага от публичния изпълнител с постановление за обезпечение, а съгласно чл.202, ал.2 ДОПК, заповорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез заповорно съобщение, което се изпраща на длъжника и на третото лице, на банките и на другите доставчици на платежни услуги. В случая заповорни съобщения до третото лице – Столична община и до длъжника – „Рив Комерс София“ ЕООД., са издадени на датата на издаване на постановленията и са връчени електронно на дружеството, както е описано по-горе.

Обосновани са доводите на ответника, че в случая се касае за предприети действия по реда на Глава двадесет и първа “а“ Условия и ред за разплащане с публични средства“. Въз основа на полученото уведомление за плащане от Столична община – и предвид размера на публичните задължения – над 100 лв., то публичният изпълнител - при условията на обвързана компетентност, е бил задължен да предприеме действия за защита на публичния интерес – чрез обезпечаване на публичните задължения на лицето, получател на плащането - чл. 182в, ал.2 ДОПК като потвърди наложени обезпечения за изискуеми и ликвидни публични задължения. Запълнота следва да се посочи, че в казуса по делото, видно от уведомителното писмо на дружеството за цесията до Столична община – вземане по договор за обществена поръчка, то е видно, че не е налице нито едно от изключенията по чл.182г ДОПК – свързано с основанията на плащането, което изключва действията на публичния изпълнител. Само в случаите по посочената разпоредба, какъвто настоящият случай не е, предприети обезпечения и действия от публичния изпълнител ще бъдат в противоречие със закона.

Що се касае за доводът в жалбата, че чл. 117 ЗОП предоставя право да бъде сключен договор за цесия, то това е правна възможност, която аргументирано е приета за ограничена от съгласието на публичният възложител в конкретният

случай, предвид, че „Рив Комерс София“ ЕООД като изпълнител по поръчката е поискало изрично становище по така предоставена цесия и само в случай, че не възразява, да преведе сумите към цесионера. В случая изпълнителят по обществената поръчка с общината се заменя със свързано лице, но забраната е свързани лица да бъдат едновременно участници. Действително няма данни за съгласие за изпълнение на друго лице от страна на Столична община – нито с жалбата по административен ред, нито пред съда. На базата на всички данни, не може да се приеме, че с процесните постановления публичният изпълнител е наложил заповест за спиране на несъществуващо вземане от трето лице, който факт е безусловно потвърден и от Столична община чрез извършено плащане именно в полза на "Рив Комерс София" ЕООД.

На основание всичко изложено, съдът приема, че жалбата е неоснователна изцяло, съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. Поради своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, такива следва да бъдат присъдени за юрисконсултско възнаграждение - в минимален размер от 100 лв., предвид, че се касае за сумите 312,00лв., 341,56лв. и 890,22лв. съответно по постановленията от 13, 18 и 28.11.2024г.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рив Комерс София“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място] чрез управителя на дружеството Р. Ч., срещу Решение № ПИ-86/27.03.2025г., издадено от директора на ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА „Рив Комерс София“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], да заплати по бюджета на ТД на НАП - С. сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: